

वा० रा०

॥ १३ ॥

वरुणालये क्षीरोदे ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ इदं तेजः तद्दर्शनक्षुभितवीर्यरूपं देवनिर्मिते कुंभे पुत्रोत्पत्तिसमर्थतया ब्रह्मसृष्टे ॥ १७ ॥ त्वयि त्वन्निमित्तमित्यर्थः ॥ कृत
कामः कृतकामभोगः ॥ १८ ॥ १९ ॥ कामं अधिकं मे हृदयं चित्तं त्वयि स्थितं तुभ्यं तव च भावोधिकं मयि स्थितोऽतएतदेवं भवतु कुंभे वीर्योत्सर्गो भवतु ॥ हे प्रभो देहस्तु मम

तां दृष्ट्वा रूपसंपन्नां क्रीडन्तीं वरुणालये ॥ तदा विशत्यरोहणं विरुणं चोर्वशीकृते ॥ १४ ॥ सतां पद्मपलाशाक्षीं पूर्णचंद्रनिभानतां ॥ वरुणो
वरयामास मैथुनायाप्सरोवरां ॥ १५ ॥ प्रत्युवाच ततः सा तु वरुणं प्राजलिः स्थिता ॥ मित्रेणाहं वृता साक्षात्पूर्वमेव सुरेश्वर ॥ १६ ॥ व
रुणस्त्वब्रवीद्वाक्यं कंदर्पशरपीडितः ॥ इदं तेजः समुत्सृज्य कुंभे स्मिन्देवनिर्मिते ॥ १७ ॥ एवमुत्सृज्य सुश्रोणित्वय्यहं वरवर्णिनि ॥ कृत
कामो भविष्यामि यदि नेच्छसि संगमं ॥ १८ ॥ तस्य तल्लोकनाथस्य वरुणस्य सुभाषितं ॥ उर्वशी परमप्रीता श्रुत्वा वाक्यमुवाच ह ॥ १९ ॥
काममेतद्भवत्वेवं हृदयं मे त्वयि स्थितं ॥ भावश्चाप्यधिकं तुभ्यं देहो मित्रस्य तु प्रभो ॥ २० ॥ उर्वश्या एव मुक्तस्तुरेतस्तन्महदद्भुतं ॥ ज्वल
दग्निं समप्रख्यंतस्मिन् कुंभे न्यवास्तृजत् ॥ २१ ॥ उर्वशी त्वगमत्तत्र मित्रो वै यत्र देवता ॥ तां तु मित्रः सुसंकुद्व उर्वशीमिदमब्रवीत् ॥ २२ ॥
मया अभिमंत्रिता पूर्वकस्मात्त्वमवसर्जिता ॥ पतिमन्यं वृता वती किमर्थं दुष्टचारिणि ॥ २३ ॥ अनेन दुष्कृतेन त्वं मत्क्रोधकलुषीकृता ॥ म
नुष्यलोकमास्थाय कंचित्कालं निवत्स्यसि ॥ २४ ॥ बुधस्य पुत्रो राजर्षिः काशिराजः पुरुरवाः ॥ तमभ्यागच्छ दुर्बुद्धे स ते भर्ता भविष्य
ति ॥ २५ ॥ ततः सा शापदोषेण पुरुरवसमभ्यगात् ॥ प्रतिष्ठाने पुरुरवं बुधस्यात्मजमौरसं ॥ २६ ॥ तस्य जज्ञे ततः श्रीमानायुः पुत्रो महाव
लः ॥ न दुषोयस्य पुत्रस्तु बभूवेंद्रसमद्युतिः ॥ २७ ॥

रतस्तद्भावसंभोगक्षुभितं ॥ २१ ॥ २२ ॥ अवसर्जिता विसृष्टवती मामिति शेषः ॥ २३ ॥ अनेन दुष्कृतेन एकं पतिमंगीकृत्य तत्समये द्वितीयवरणं साधारणस्त्रीणामपि मह
दुष्कृतमित्यनेन बोधितं मनुष्यलोकमास्थाय अनेन देवरूपेणैवेति शेषः ॥ २४ ॥ २५ ॥ पुरुरवं पुरुरवसं ॥ २६ ॥ २७ ॥

उ० कां०

॥ १३ ॥

पूर्ववृत्तस्य मित्रस्यास्तु ॥ भावेन भोगस्त्वया सह मम देहेन भोगो मित्रेणास्त्वित्युक्तं भवति ॥ २० ॥